

CETURTAIS

TREŠDIENA

7. JŪLIJS

Gundara Kalniņa foto

Ja mani dēvē par sauli – man jāklūst par debesīm

Neviens nekad precīzi nepateiks, kas man jādara. Neviens arī īsti neparādīs, kā man jāmiļ. Es pats, tikai pats, savas ausis liekot pie zemes, vērtīgi raugoties pasaulē, no saules varu kļūt par debesīm un mīlēt.

Saieta nams vakar vakarā sildīja ikkatru, sniedzot ieskatu ērgļniešu izpratnē par latviskumu: „Dziedam un dejojām, jo esam latvieši..”, parādot mums savu prieka avotu:” Meklēju prieku kaut vai uz palodzes..”, izrādot savu mīlestību tēvzemei:” Vidzeme ir dzeltena..”, dāvājot laimi viens otram:”Nav laime tālu jāmeklē, liec ausi pie zemes!” un svētījot dabu un cilvēkus ar mīlestību:”Tas, kas radīts ar mīlestību, nāk lēni un piepildīti.”

Ērgļu Mazās Bīdles tika izdejošanas vairākās paaudzēs, bet ieskandinātas un ievadītas ne tikai mūsu tautas kultūrā, bet arī citu zemju tradīcijās. Līdzība bija manāma arīdzan vakara pasākumā „Brīvais mikrofons”, mazākā dziedātāja Zane kautri smaidīja, un viņas acīs bija jūtamas laimītes. Ar katru priekšnesumu auga sajūsmas pacilātība, labestības un mīlestības piepildījums.

Vakara vadītāja Ingus Krūmiņa rūpes par pasākuma gaitu bija vērtums. Viņa nerimtīgā rosība un līdzās atrašanās dziedātājiem vairoja vēlēšanos arī man tur piedalīties. Vairs nešķīta svarīgs tas, vai man visi apģērba gabali mugurā, vai visi vārdi galviņā, vienīgā ceļa zīme – citu un sava labsajūta, arī prieks. Pēc dziedošā vakara tie, kas gāja gulēt un tie, kas vēlējās nīkt, varēja justies līdzīgi. Gaišā enerģija bija iepazīšanās, garīguma un novada dienas iegūtās dzīvošanas pieredzes iekšējā saskaņa, ko katrs izjutām citādi. Bet viens tomēr vienoja mūs visus – tiekšanās uz priekšu, pretim tam, kas jāpiedzīvo ar tikpat lielu aizrautību un skaidru apziņu kā līdz šim.

Klausīties ar nepacietību, dimdināt kājas ar iedvesmu, priekā iedunkāt blakussēdētāju un, izmantojot *slapjo dikciju*, dziedāt priekšā sēdošo ausīs, raisīja gandarījumu par to atvērtību un pozitīvo enerģijas devu, kas virmoja arodvidusskolas zālē. Liels nopelns arī Ērgļu Mazajām Bīdēm!

Ja kāds man tagad teiktu - kļūsti par debesīm, vispirms es vēlētos, lai mani dēvē par sauli.

LIENE

Piedod, mēs aizkavējamies ar Laimes māti!

Sarunas norise: iepazīšanās diena, ekskursija pa Ērgļu apkārtni. Pirmās nometnes dienas satraukums.

Ilze ar savu māsas meitu Katrīnu kopā 3x3 nometnē ir pimo reizi! Bet tas nemazina labās sajūtas, kas pārņem, atrodoties šeit, arī par informatīvo pusi abas meitenes ir gana priecīgas. Bet kas Laimes māti raksturo ģimenē?

„Laimes māte mūsos ir”, stāsta Ilze. Uzsverot, ka katrā cilvēkā ir zelta taciņa, pa kuru viņa var atnākt. Tikai tas atkarīgs no katra paša. Bet mazās Katrīnītes Laimes māte vienmēr dara laimīgu, viņa dzīvo pilni un ir dzeltena ar dzeltenām actiņām, arī mati Laimes mātei ir dzelteni. „Spīdīga ir Laimes māte, bet nav līdzīga cilvēkam!”

Pēc sarunas mazā meitenīte ar mammas māsu bija krietni atpalikušas no pārējiem ekskursantiem, tādēļ kāds nometnieks jautājis, kādēļ aizkavējāties? Meitenīte atbildēja:” Mēs aizkavējamies ar Laimes māti!”

Vienkāršā latvieša izjūta

Sarunas norise: iepazīšanās diena, šūpoles. Mazliet vēja, mazliet saules, daudz viegluma.

Sandrai ar meitiņu Santu Seržantēm šī nometne ir pirmā. Braukušas no Raunas, bet nupat jau aizvadījušas vienu nometni Vaidavā. Par šejieni zinot teikt, ka latviskais mīļums un atkal kopā būšanas sajūta, saule, lietus, vējš rada jaunu esības brīvību.

Sandras labsajūtas mērs ir viņas meitas prieks un enerģija. Bet ģimenes Laimes māte raksturojama vienkārši dzīvošanā. „Jūtos kā latviete Latvijā, nometnē dzīvoju starp debesīm un zemi”, tās Sandras sajūtas. Vai tās varētu arī mērīt kā Santiņas sajūtas?

Vienkāršā latvieša izjūta Sandras izpratnē ir darīt visu ar mīļumu, bet vēl nometnē piepildāma vēlēšanās:”Vairāk sevi un pasauli iepazīt, pabūt ar visiem kopā. Savu mazo papētīt: izpētīt, kā uzvedas, ko prot, kas jāuzlabo audzināšanā!

Ar vienkāršo latvieša izjūtu dzīvot ir vienkārši.

LIENE

Atsaucot publicēto!

Visu nē! Tikai divas kļūdas. Tādēļ redakcija atvainojas:

1. Antrai Grīnbergai un Ērgļiem – par korekcijām vēsturē. “Akmeņu ciema” vietā bija jābūt rakstītam “alkšņu ciems” (Otrajos Trejdeviņos).

2. Ilgvaram – par uzvārda maiņu pirms laulībām un bez dibināta iemesla. Mūs tik ļoti ietekmēja

I l g v a r a
iesauka, ka
gribējām,
kā labāk,
bet sanāca,
kā vien-
mēr. Īste-
nībā viņš ir
Z ā r a k s
(Trešajos
Trejdeviņos).

Gatavošanās sestdienas Noslēguma vakaram!!!

Visi formālie un neformālie grupējumi, organizācijas un draugu kopas, kas vēlas piedalīties Noslēguma vakarā, tiek aicinātas pierakstīties lielajā plakātā. Jums būs iespējas parādīt, izteikt, izdziedāt, izdejojot savu nedēļas veikumu par prieku sev un citiem!

Šīgada pirmais medus nāk no Rubas kalna Ģēģeru mājām, kur saimnieko Apriķu ģimene. Tajā aug pieci pašu un viens bērnu nama bērns. Viņi visi mācās mūzikas skolā un ļoti labi dzied. Par to varējām pārliecināties “Brīvajā mikrofonā”.

Labo un tīro medu var nopirkt! Zvanīt Ingūnai 9457004. Adrese meklējama adrešu lapā.

Laieme katram sava

Latviskums cilvēka attieksmē

Lai izjustu laimi arī citu tautu kultūrā ir jāieskatās sevī, jo tieši tas, kā mēs skatīsimies uz otru cilvēku, kā mēs ar viņu runāsim, būs mūsu attieksme, ar kuru dzīvojam. Reizēm ar šādu attieksmi mums būtu arī jādejo.

Tautas dejas – tā dēvējama deju soļa un dziesmu rindas apgaves ievirze pie **Valža Putniņa, Maijas Morozovas un Māras Raģes**.

Latviskums dejā vieno gan mīlestības pildītas kustības, gan tā izteiksmi mūzikas spēlē, bet galvenais jāapzinās – latviskums slēpjas cilvēka attieksmē.

Vēl tikai mazliet. Līdzdalību, atvērtību, aizmirst vārdus: *nevaru, nemāku* un sajūst atbrīvotību, lai Tautas deju ievirzes vadītāju vēlēšanās tiktu piepildīta, jo, kā gan citādi mēs dejosim svešu tautu dejas latviski?

Latviešu Karavīrs

Jānis Kušķis: “Laiemes māte karavīram ir īpaši tuva. No viņas labvēlības atkarīgs karavīra liktenis. Šī doma iet cauri visai ievirzei.”

Literatūras darbnīca

Valters Nollendorfs: “Lai varētu uzrakstīt dzejoli, stāstu vai lugu, Laiemes mātei ir jābūt klāt. Dažreiz mēs to saucam par iztēli, vienam vairāk – otram mazāk, bet tā ir ikvienam. Literāra darba radīšanu var salīdzināt ar maizes cepšanu. Jo vairāk mīklu mīca, jo labāka maizīte izcepās.”

Vēstures mācība

Vakardienas vārdi ir šodienas saules darbi, šodienas saules darbi ir rītdienas saules gandarījums.

„Vēsturei ir paveicies. Tai ir iedots vārds – Latvijas vēsture,” stāsta ievirzes vadītājs **Andris Tomašūns**.

Tas ir laiks, kas vienkopus savij reālo ar izdomājumiem – Latvijas vēsture, kas pēc A. Tomašūna domām ir izveidota tā, lai mēs realizētu savus mērķus. Mīti un hronoloģija tiek aptverti šajā ievirzē. Iespējams, caur tiem ievirzes vadītājs vēlas no cilvēkiem sagaidīt kritisku domāšanu, jo tad, kad cilvēkam ir zināšanas, viņam ir arī savs viedoklis. „Man viena ideja, Tev viena ideja un kopā mums ir divas idejas”, tā ievirzes vadītājs.

Tava veselība – tava atbildība

Izlasī virsrakstu vēlreiz. Apdomā. Vai saprati? Tava veselība – tava bagātība, kuru var vairot un var arī putināt uz nebēdu. Ko nevar nopirkt par naudu? Nu, protams, mīlestību un veselību. Teorētiski jau to zina katrs. Bet kā ir praktiski? To mēs arī arast **Maijas Tebēcis** tiskajā ievirzē, kur ķermeņi, idojam par veselu krūzīti, kuru nebūtu kauns likt uz dzīves galda. Un lielākais palīgs šai veidošanā esot mūsu pašu ķermeņi. Jā, jā – izlasīji pareizi – ne zāles, bet paša ķermeņi. Tas pats sevi dziedē, mums pašiem ar mīlestību jānāk viņam nedaudz pateikt priekšā. Jautājums: “Vai Tu mīli savas kājas?” (katrs atbild pats sev). Jā, savas kājas ir jānīl, no tām nav jākaunas, un nekad nav par maz dot mīlestību ne kājām, ne augumam, ne sev, ne citiem.

Vilku mācība

Uģis Treide: “Vīru kopa “Vilki” interesējas par vēsturi un senā karavīra dzīves veidu. Pats galvenais – “Vilki” dzied, un to arī es mācu. Vēl mēs spēlējam spēles, runājam par senā karavīra apģērbu un ieročiem un to pielietojumu. Tā kā mēs ievirzē runājam par senajām zīmēm, arī Laimas zīmi – līdz ar to viņa mums arī ir klāt.”

Aizrādījums! Ir izteikts aizrādījums 3x3 nometnes vadībai par slikti organizētajiem laika apstākļiem. Nometnes vadītāja Inese Krūmiņa gan apgalvo, ka tas darīts speciāli un tikai nometnes dalībnieku interesēs. Šādos laika apstākļos neviens neiet peldēties un čakli jo čakli apmeklē visas ievirzes.

NĀRUŽIŅA UN VELNA GRĀVIS

Velna grāvis atrodas kādu pusversti no Ērģļu Spēliņa mājas, uz Ogres un Ērģļu pagasta robežas. Pār grāvi tek upīte Nāruža. Grāvī un grāvja malās milzums akmeņu, lielu un mazu, pa daļai melnā krāsā. Akmeņi sniedzas pa upīti soļu sešdesmit, tā ka no akmeņiem ir īsta grēda (blāķis). Mazūdeņa laikmetā upīte tek akmeņu grēdai pa apakšu, bet plūdu laikā ūdens apņem akmeņus, no kam izceļas liels krāciens.

Vecos laikos te upītē kāds zvejnieks ietaisījis tacī un tacī licis tīklus. Reiz zvejnieks sakūris uguni, ņēmis no tīkla zivis - mazākās cepis un ēdis, lielākās

bāzis tarbā. Tad pie zvejnieka Velns piegājis, jautādam: "Kam tu atlaidi lielākās zivis? Dod man viņas šurp, es tev ko palīdzēšu." Zvejnieks atteicis: "Man vis nav zivju priekš Velna. " Par šādu atbildi Velns stipri saskaities, savilkdams kupru līdz koku virsotnēm, un, prom kūksnodams, teicis: "Pagaidi, putniņ! Es aizbēršu upi ar akmeņiem, tad ūdeņi atgriezīsies atpakaļ purvos." Zvejniekam vēl turpat esot, Velns dabūjis trīs lielus akmeņus, ievēlis upītē un pats pazudis. Tad akmeņi kā krusa sākuši birt. Zvejnieks no šādas blauzas uzskrējis kalnā raudzīties, kas īsti tur

notikšot. Te gailis aizdziedājies, akmeņi vairs nebiruši, bet upīte stāvējusi mierā, vairs netecējusi. Pēc kāda brītiņa upīte sākusī dziedāt neizprotamu dziesmu, upītes malā parādījusies smuidra sieviete skaistās drēbēs un skaņā balsī kliegusi: Redz, šepat mums saule lec, stipra mana Nāružiņa!" Tad upītē ūdeņi sākuši līgoties, tecēt un spraukties caur akmeņiem. Arī avotiņš labajā pusē piecpadsmit soļu atstatu sācis izvīrt un dzinis uz upīti savas ūdens lāses. No šā laika gravu iesaukuši par Velna grāvi un upīti pār Nāružu.

LPT XIV, 32, 13 Ogrē pier. Zvaigžņu Andžs 1889

TRIJU ZVAIGŽŅU ORDEŅA KAVALIERI

"Līga Ruperte Latvijai labprātīgi ziedojuši milzu laiku un lielu darbu. (..) Latviešu ģimeņu veselības dēļ viņa dibināja 3x3 nometņu kustību, šajās nometnēs nemitīgi darbojusies un vada Ģimenes atbalsta centrus Latvijā. Ģimeņu atbalsta koordinācijas centrs Latvijā darbojas kopš 1995. gada, sniedzot bezmaksas profesionālu psiholoģisko atbalstu un palīdzību ģimenēm. (..)Līga Ruperte ir devusi Latvijas latviešiem apziņu, "ka paši spēj ko mainīt savā rīcībā, lai pozitīvi ietekmētu savu dzīvi", līdz ar to pozitīvi ietekmējot visas Latvijas dzīvi un nākotni. (..) 1981. gadā Līga Ruperte nodibināja, izveidoja un vadīja pirmo 3x3 nometni ar apmēram 150 dalībniekiem un cēliem latviskiem mērķiem. (..) Latvijā 3x3 nometnes notikušas ik gadu kopš pirmās Madlienā 1990. gadā. 3x3 ir vienīgais pasākums Latvijā, kur tiek veicināta Krievijas latviešu piedalīšanās (ar PBLA finansiālo atbalstu). Ik gadu notiek apmēram 7 3x3 nometnes, parasti divas ASV, divas Anglijā (viena angļu valodā, jaukto laulību ģimenēm), divas Latvijā un viena Austrālijā. Līga Ruperte piedalās visās 3x3 nometnēs, gan administrācijā, gan vadot iecienīto Ģimeņu semināru. (..) 1992. gadā Latvijas Zinātņu akadēmija piešķīra Līgai Rupertei Dr. Paed. H. c. Grādu. (..) Prieks, ka arī Latvijas Republikas valdība, Līgai Rupertei piešķirot Triju zvaigžņu ordeni, pienācīgi novērtējusi viņas lielo devumu Latvijai un latviešu tautai. "/Saīsināts no "Laiks"/ "Kalna Saime", 2001

* * *

"Ilga ir laba un labsirdīga, man patīk pie viņas mācīties. Vēl viņa ir mīļa un gudra. Man jāsaka paldies, ka viņa mani māca, - tā par Ilgu nodarbību laikā klusi pačukstēja kāds zēns no Rīgas.

Ilga. Viņu zina visi. Visi viņu pazīst. Viņu visi redzējuši, dzirdējuši spēlējām. Ilgu visi meklē, kad kaut reizi ar to kopā pastrādājuši, padziedājuši, viņas vijoles pavadībā padancojuši. Ilga Reizniece – jau daudzu 3x3 nometņu folkloras ieviržu vadītāja, arī pie mums, Alsungā. Ilga vada arī seno balsu dziedāšanu. Viņas vadībā bērni dzied un skandina visdažādākos skaņu rīkus. Ilgas vadībā mēs Ziedleajā daudzinajām ozolus un gājām rotaļās. Bija brīnišķīgi! (..) Viņa savu mērķi zina. Un tas fascinē. ""Suitēns", 1995

TAUTASDZIESMAS NO ĒRĢĻIEM

Mal, māsiņa, cik maldama,
Mal, diženi dziedādama,
Lai nesaka sveša māte,
Darba dēļ noskumusi.

Savēņu liniņus i pakuliņas,
Nu iešu dziedāt upītes malā.

Gan pazinu to meitiņu,
Kura lepna, kura stalta:
Kura lepna - nerunāja,
Kura stalta - nedziedāja.

Smejāt, ļaudis, dziesmu manu,
Valodiņas nesmejāt:
Dziesmu dziedu, kādu gribu,
Valodiņa Dieva dota.

Caura, caura tā dziesmiņa,
Kur ņemsam ielāpiņu?
Jaunu puīšu kažokā
Ielāpiņu griezisam.

Mazi bērni skaistu (skaistas) dziesmu
Vārdzināt vārdzināja:
Ielikši vīzītē,
Pa istabu vizināja.

MINIINTERVIJAS

Kāda ir tava Tēvzeme?

Līga Kalniņa, 30 gadi, no Staburaga:

- Mana Tēvzeme ir ļoti skaista un mīla.

Dzidra Šteinberga, 78 gadi, no Kanādas:

-Tā ir Latgale. Tur nav augstu kalnu, nav dziļu leju, bet mums ir viss kas cits.

Krišjānis Prūsis, Skaistkalne, 13 gadi:

- Krāšņa daba un svaigs gaiss.

Valters Nollendorfs, Rīga:

- Mīla. Kad runā par mīlu, tad nedomā – laba vai slikta. Tas ir vienīgais, kas mums ir.

Lelde Kuļikovska, 10 gadi, Aizkraukle:

- Skaista, liela un galvenais - brīva.

Sandra Lauberte, 33 gadi, Ērgļi:

- Man ar Tēvzemi asociējas lauki, jo esmu dzimusi un augusi laukos. Protams, tā ir bagāta ar dabas skaistumu. Man nepatīk, ka attīstās tūrisms, neliekas, ka tas ir labi, jo laukos būs tikai atpūtas vietas un īsts lauku darbs vairs paliks tikai retums.

Rīta Baltputne, 19 gadi:

- Tēvzeme - zaļa, pilna, skaista ar ezeriem, visaugstāk vērtēju cilvēkus, kalnus, zemes.

Harijs Koķis, 46 gadi:

- Latvijā visaugstāk vērtēju cilvēkus, saprašanās ar tiem, tradīcijas.

Ilgvara Zāra zīmējums

Sandra Seržante, 43 gadi:

- Tēvzeme ir latviskā dievestība, mana tauta, daba.

Laimons Ozoliņš, Amerika, 79 gadi:

- Mana Tēvzeme ir Latvija, tā ir mana mīļākā zeme. Tajā ir zaļi kalni, mīļas atmiņas, jo lielāko laiku dzīvoju ārzemēs.

Jānis Kušķis, Rīga, 45 gadi:

- Mana Tēvzeme ir Latvija, tā ir vieta, kur ir visa mana dzīve un visi mani darbi.

Ieva Kalniņa, Rīga, labākajos gados:

- Tēvzeme ir tā vieta, kurā ir dzīvojušas daudzas paaudzes pirms manis. Tā ir vieta,

kurai es pieredu, kuru es mīlu, tā man ir svarīga neatkarīgi no tā, cik labi vai slikti tai iet.

Silva Liepa, Salaspils, 12 gadi:

- Mana Tēvzeme ir Latvija, tā ir liela, un tajā ir ļoti skaistas ainavas.

Aina Boumane (Bowman), Kanāda:

- Tēvzeme ir tā vieta, kur domas vienmēr atgriežas, vienalga, cik tālu tā ir; kur cilvēks audzis un dzīvojis, un bez tās dzīve nav pilnvērtīga.

Komentāri un vērojumi

Jaukais dievkalpojums

Pirmdien vakarā mēs braucām uz katoļu draudzes baznīcu. Tur notika svecīšu dievkalpojums. Tas bija jauks vakars, kad varējām uzklaut mācītāju labos vārdus, dziedāt dziesmas kopā ar nometnes mūziķiem un aizdegt svecīti. Mani pārsteidza patīkamais noskaņojums, kas valdīja baznīcas telpā.

Prāvests Rihards Rasnācis stāstīja par gaismu, par Jēzu un, protams, novēlēja nometnes dalībniekiem darīt labus un gaišus darbus un veltīt citiem labus un gaišus vārdus. Man šķiet, ka baznīcā vienmēr ir mierīgi un klusi. Var arī, nevienam netraucējot, padomāt par dzīvi. Es jūtu līdztiem nometnes dalībniekiem, kuri noslinkoja un neaizbrauca.

Madara Locāne

Ērgļi jaunās skaņās

Jau vairākas dienas dzīvojam un mācāmies Ērgļu vidē. Kas tie tādi Ērgļi ir, tomēr vēl īsti saprast nevar. Varētu nodomāt – putns ērglis. Izrādās nekā. Bet kas tad? Var domāt, ka šobrīd jau to zina visi 3x3 nometnes dalībnieki, taču rodas arī jauni nostāsti. Avīzes otrajā numurā lasām, ka tas ir tulkojums no senās vācu valodas un nozīmē – AKMEŅU CIEMS (akmeņu ieleja). Savukārt Valters Nollendorfs (ģermānis pēc profesijas) skaidro, ka vārds ERLE nozīmē ALKSNIS. To arī savā rīta referātā minēja Ērgļu pagasta padomes priekšsēdētājs Gundars Velcis. Kur gan radies šis jaunais - AKMEŅCIEMS? Izrādās, ka mēs paši varam ietekmēt vēstures ainu. Un šoreiz tas noticis avīzes redakcijā tehniskas kļūmes dēļ. Pārsteigta ir arī raksta autore Antra Grīnberga, bet ērgļenieši nu ieguvuši jaunu teikumu un varēs izmantot šo avīzes eksemplāru savā vēstures muzejā.

Roberts Treimanis

Silto ūdeni meklējot

Pirmdienas vakarā pēc garā brauciena uz katoļu draudzes baznīcu mana radniece pieteicās iet uz dušu mazgāties. Nepatīkams bija viņas pārsteigums, ka dušā bija jāmazgājas aukstā ūdenī. "Šausmas," viņa teica pēc dušas apmeklējuma. "Man nācās mazgāt matus aukstā ūdenī!" Arī mans mazais brālis bija nedaudz sašutis. Viņam vajadzēja mazgāt kājas ar sakostiem zobiem. Es pie sevis nodrebinājos un izlēmu, ka mazgāties neiešu. Vēlāk izlēmu iet pārbaudīt, vai tiešām tek tik auksts ūdens, kā man tika stāstīts. Apbruņojusies ar mazo dvieļīti, es aizstaigāju līdz otrā stāva dušām. Tur tik tiešām tecēja auksts ūdens! Zaudēju cerības atrast dušu ar silto ūdeni, bet tad ieraudzīju meiteni halātā. Tautāju, vai ir bijusi duša un viņa man pastāstīja, ka pirmā stāva dušā ir karsts ūdens. Ejoj atpakaļ uz savu istabiņu, es priedīgi nodomāju, ka beidzot varēšu nomazgāties!

Madara Locāne

TREJDEVIŅU PASTKASTE

ŠITĀ VISA 3x3 NOMETNE IR RIKTĪGI FORŠA! KAUT TĀDA NOTIKTU KATRU MĒNESI! ŽĒL KAD LAIKS TĀDS S....., BET, JA VISIEM SEJĀS IR SMAIDS, LABS GARSTĀVOKLIS IR NODROŠINĀTS. VEIKSMI JUMS VISIEM!

ILZE

ĻOTI PATĪK FILMU SKAŅAS IEVIRZES NODARBĪBAS, KĀ ARĪ 3x3 ROKGRUPAS PRIEKŠNESUMI, ATBALSTU ARĪ SPORTA NODARBĪBAS VAKARĀ. STRĪTBOLS NAKTĪ IR SUPER IDEJA!!!

TURIETIES!!!

ILZE

LŪDZU, VAI NEVARĒTU PALĪDZĒT ATRAST ANETI ČEIČU (NO NOMETNES), JO ARĪ MAN UZVĀRDS IR TĀDS PATS! VARBŪT IZRĀDĪSIMIES RADINIECES

ILZE ČEIČA

NEZINU, KĀ JŪTAS PĀRĒJIE TIE NOMETNES DALĪBNIEKI, KURU ISTABIŅAS LOGI IZĪET UZ PAGALMU, BET MAN IR DIEZGAN NEPATĪKAMI. KATRU VAKARU APMĒRAM TAI LAIKĀ, KAD SĀKAS DANČI, PIEBRAUC MAŠĪNA, TIEK ATRAUTAS MAŠĪNAS DURVIS UN PALAISTA VISSKAĻĀKĀ MŪZIKA, TIK SPĒCĪGA, KA NOMĀC PAT JAUKĀS VIJOLES SKAŅAS. VAI POLICISTIEM NAV IESPĒJAS PARUNĀT AR MAŠĪNAS ĪPAŠNIEKU, LAI ŠO MŪZIKU VIŅI KLAUSĀS KUR CITUR?

AR CIENŅU **AJJA**

Ceturtdiena, 8.jūlijs

7.00 - 8.00
8.00 - 8.40 Brokastis
8.40 - 8.50 Ērgļu 3x3 TV ziņas
9.00 - 10.00 Janīna Kursīte
10.00 - 12.30 Darbs rīta ievirzēs
12.30 - 13.00 Pusdienas
13.00 - 13.30 IK
13.30 - 14.00 SK
14.00 - 16.30 UR
16.30 - 17.00 SI
17.00 - 18.30 J
18.30 - 19.00 A
19.00 - 19.30 Vakariņas
19.45 - 21.00 Daudzinājums Laimes Mātei
21.00 - 21.15 Pasaciņa, šūpuļdziesma
21.15 - 21.45 Pauze
21.45 - 22.30 "Baobabs" – akustiskā grupa
22.30 - Nīkšana, danči, uc.
Nakts orientēšanās?

Laimes Mātes diena

Laiks kā putna lidojums

Ja Tev gar kreiso ausi strauji garām aizlaižas putns, zini – viņš uz pusdienām steidzas pirmais!

Ja putns Tev uzkāpj uz kājas, daba Tevi mīl!

Ja pamani mazu putneli, esi piesardzīgs savās vēlmēs – viss sākas no maza!

Ja putnam knābītis sauss – Tavas kājiņas dančos nemirks!

Ja knābītis silts – gaidāma karsta nakts!

Ja putns ir neparasti draudzīgs un Tevi uzrunā – zini, tas ir Krūmiņu papagalils!

LIENE

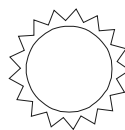
Pirmajā nometnes dienā mēs stādījām kokus, šogad ir Zirgu ievirze un mēs ēdam ļoti garšīgu medu! Tas viss notiek, pateicoties Maksimam Strunskim (Vācija)! Viņš atbalsta 3x3 nometni finansiāli. Ar Maksima atbalstu tika noorganizēta Zirgu ievirze, iegādāti stādāmie koki un medus. PALDIES!

Rītdienas darba plānojums!!!

Rīt, ceturtdien, būs ekskursija un satikšanās ar dažādām mātēm.

RĪT NENOTIKS
PĒCPUSDIENAS UN VAKARA
IEVIRZES.

Atgriezīsimies līdz vakariņām.
Pēc vakariņām būs daudzinājums Laimes mātei. Katram dalībniekam JĀSAGATAVO pļavas vai meža ziedu pušķītis, ko ziedot Laimes mātei.

JUBILĀRI
Maruta Voitkus-Lūkina
Rūta Treikališa

Avīzi sagatavojām mēs

Ieva Kalniņa

Gundars Kalniņš

Liene Ulbina

Lelde Neimane

Gatis Neimanis

Ilgvara Zāraka zīm.